

Karalama

– Lütuf VELİ · 17 Nisan 2010

Zaman bir kör kuyu,dipsiz hem...
İçinde nice yitikler var bir de ben.

El salanmıyor ,titriyor içi gidenin.
Sonu yırtık,okunmamış sahifenin...

Satır aralarında yokluğun şarkısı.
Sinsi bir cezbe ve ayrılık kokusu.

Resimlerde kalmış gülen yüzler.
Şimdi daha mahçup mavi gözler.

Yine veda zamanı, boyunlar bükülmüş.
Kaşlar çatılmış,bakışlar yıkılmış.

Geri dönüşü yok bilirim,bu yolun.
Bir yanında hüznün... dinmez,sızısı solun.

Hikayesi daha hüzünlü yaşanandan.
Vaslına erdi nihayet sitem canandan.

Kırık dökük içselimin diğer yanı.
Şimdi resmederim var içinde yok olanı...